

DAN LUCA, *România văzută de la Bruxelles. 6 ani de corespondențe europene pentru presa clujeană*, Cluj-Napoca, Editura Dacia, 2003

Volumul oferă cititorilor români o binevenită perspectivă asupra imaginii țării noastre din punctul de vedere al evenimentelor derulate în Bruxelles, inima principalelor instituții ale Uniunii Europene. Interesul din ce în ce mai mare al românilor pentru înțelegerea fenomenului complex pe care îl reprezintă aderarea țării noastre la Uniunea Europeană, în anul 2007, se ciocnește, în primul rând de dificultatea reală de a găsi analize pe această temă scrise de români pentru români. De cele mai multe ori, lucrările de specialitate sau materialele informative care analizează diferite aspecte ale funcționării Uniunii Europene rămân, din diferite motive, la dispoziția experților, inaccesibile publicului larg, și cu atât mai mult omului simplu, interesat de viitorul țării. În acest context, apariția unei publicații de acest gen în România joacă un rol deosebit de important. Secțiunea finală a cărții include două articole semnate de experți români în domeniul afacerilor europene: Vasile Pușcaș, Negociatorul șef al României la Uniunea Europeană („*Rolul presei în procesul aderării României la Uniunea Europeană*”) și Lazăr Comăneșcu, Șeful Misiunii României la Uniunea Europeană („*Importanța presei acreditate la Bruxelles*”).

Volumul, apărut la Editura Dacia în anul 2003, reprezintă sinteza tuturor articolelor scrise de Dan Luca, prin corespondență de la Bruxelles în România, publicate în țară, exclusiv în paginile ziarului „Adevărul de Cluj”. Acreditat oficial ca ziarist la Comisia Europeană, Dan Luca a reușit, de-a lungul timpului, să surprindă unele dintre cele mai semnificative momente ale Uniunii Europene, începând cu Tratatul de la Amsterdam (1997), până la actuala extindere a Uniunii Europene cu încă zece state membre – moment unic, fără precedent istoric – (Cipru, Malta, Estonia, Letonia, Lituania, Republica Cehă, Polonia, Slovacia, Slovenia, Ungaria).

În calitate de director al departamentului pentru relațiile cu publicul, al companiei de media europeană EurActiv (Bruxelles), Dan Luca diseminează permanent informațiile oferite de către instituțiile europene, în special de către Comisia Europeană, de către misiunile diplomatice acreditate la Bruxelles, de către societatea civilă, reprezentată prin organizații non-guvernamentale, de către

companiile de consultanță și, nu în ultimul rând, de alți reprezentanți ai presei internaționale acreditați la Bruxelles. Ample analize, rapoarte și comunicate de presă ale conferințelor, întâlnirilor de lucru, seminariilor, precum și ale altor evenimente de acest gen, desfășurate cu preponderență în Bruxelles, sunt publicate în fiecare zi, atât în buletinele electronice zilnice gratuite trimise abonaților, cât și în secțiunile portalului www.euractiv.com.

Articolele de început analizează fenomenul european, din perspectiva exemplului bun de urmat. Libertatea circulației în spațiul Schengen pentru cetățenii români („*Cetățean european*”), programe educaționale de suport pentru tineret („*Încrederea în tineret*”), importanța informării și comunicării deschise și directe („*Pericolul intermediarilor*”), importanța societății civile („*Rolul organizațiilor non-guvernamentale în România*”), toate acestea militează pentru cunoașterea și adaptarea unor modele vest-europene de succes, de către români. Volumul analizează avantajele unor inițiative europene („*Euroregion – o inițiativă interesantă și bine de urmat*”), impactul programelor europene de finanțare (în special, Phare) și capacitatea de absorbție de către statele candidate („*Bulgaria în fața României?*”), obiectivele declarate ale Uniunii Europene, în special creșterea calității vieții, reformele instituționale, alegerile locale și Comitetul Regiunilor, negocierile de aderare („*Sugestii la un plan de acțiune pentru o Europă unită*”), transparența înalților funcționari europeni („*Romano Prodi anunță publicarea corespundeței sale pe Internet*”).

În mod realist și echitabil, cartea supune atenției cititorului și subiecte mai puțin confortabile, cum ar fi tensiunile generate de pierderea locurilor de muncă cu care se confruntă diferite țări din Uniunea Europeană („*Frumusețea mitingurilor din Vest*”), sărăcia la care sunt expuse segmente vulnerabile ale populației („*Fiecare țară cu cerșetorii săi*”), problemele specifice generate de deficitul forței de muncă („*Europa are nevoie de 159 milioane emigranți până în anul 2025*”), dificultățile unor state membre de a îndeplini criteriile economice, în special dificultățile în a ține pasul cu ritmul economic general și de a face față presiunii concurențiale dictate de calitatea de stat-membru, precum și posibilele costuri pe care le va implica aderarea României în 2007 („*Tăcerea care vorbește – Sindromul Luxemburg*”). Unele articole sunt dedicate problemelor specifice extinderii Uniunii Europene: costurile aferente crescute suportate de către statele membre („*145 milioane de euro pe an pentru extinderea Parlamentului European*”), evoluția sistemului financiar european („*Extinderea Băncii Europene de Investiții*”), sau surprinderea atitudinii generale din Uniune („*Este pregătită Uniunea Europeană pentru extindere?*”).

Articolul „*Descoperirea Europei. România în 5 cuvinte?!*” reprezintă un exercițiu interesant de prezentare a tuturor statelor membre prin intermediul a cinci elemente fundamentale care le caracterizează. Invitația de a include țara noastră într-o astfel de analiză devine o reflexie asupra imaginii pe care România o are în Europa. Din păcate, se face încă prea puțin pentru promovarea unei imagini favorabile a țării noastre în statele-membre. Lipsa de informații relevante despre situația reală din România este, probabil, determinată de disfuncționalitatea unui suport specializat, oferit de forumurile românești competente; ceea ce rămâne sunt elementele cu conotații, mai degrabă, negative. Nu scapă atenției progresele timide, realizate în direcția sporirii vizibilității țării noastre („*Ziua Națională a României, sărbătorită în capitala Europei*”).

Articolele dedicate exclusiv țării noastre analizează o parte dintre probleme cu care ne confruntăm, cum ar fi, de exemplu, corupția („*Europa cunoaște corupția din România*”) sau prezența masivă a câinilor vagabonzi pe străzile Bucureștiului, în anul 2000 („*Negocieri europene și lătratul câinilor de capitală*”), concordanța cu valorile promovate în cadrul democrațiilor vestice („*Toleranța românească într-o Europă tolerantă*”), efectele procesului de negociere și viitoarei aderări la Uniunea Europeană asupra țării noastre („*Crește calitatea vieții în România?*”, „*Între teoria românească și practica europeană*”), prioritățile și posibilele recomandări pentru spațiul politic românesc („*Guvernul trebuie să colaboreze cu Parlamentul pentru o integrare europeană reală*”), sensibilizarea elitei politice românești față de responsabilitățile care îi revin („*Politicienii români ar trebui să își întoarcă privirea spre tinerii care năzuiesc să fie europeni*”, „*Domnilor politicieni, istoria vă așteaptă*”).

Articolele („Păreră României contează”), („România anului 2020”), („Jacques Delors apreciază încrederea românilor în «visul european». Reunificarea Europei: misiunea noastră istorică”), („Calendarul real al aderării României la UE”), („Romano Prodi și Pat Cox privesc cu multă simpatie România”) sunt doar câteva dintre articolele care subliniază răspunsurile pozitive, încurajatoare, pe care România le-a primit din partea înaltelor oficialități europene, implicate direct în procesul de negociere.

În cadrul eforturilor generale pe care țara noastră le face pentru aderare, un rol esențial îl joacă identificarea acelor elemente-cheie care vor favoriza integrarea reală a României în Uniunea Europeană. Primi pași în această direcție pot fi reprezentați de promovarea imaginii României prin acțiunea conjugată a tuturor actorilor implicați („Forța diasporei”), informarea clară și directă a cetățenilor români („Cine susține România pentru a intra în Uniunea Europeană?”), nu doar a aparatului administrativ și a specialiștilor („Comunicarea cu cetățenii: prioritate a instituțiilor europene”) și de anticiparea unor cerințe, cum ar fi aceea de pregătire a corpului funcționarilor români care urmează să ne reprezinte interesele naționale în instituțiile europene („Euro-parlamentari români în 2004?”), de formarea profesională în domeniul afacerilor europene a tinerilor și a tuturor persoanelor interesate, cu reală deschidere europeană („Rolul educației în construcția europeană”).

Odată cu trecerea timpului, articolele reușesc să surprindă mai profund contextul european și posibilele traiectorii pe care România le poate urma, după cele două summit-uri de la Copenhaga. Meritul cărții este acela de a lua pulsul evenimentelor direct din miezul problemei. Dincolo de aportul informativ, volumul devine un punct de reflecție asupra responsabilității individuale și colective pe care o presupune integrarea României în Uniunea Europeană. Stilul clar și precis al articolele recomandă parcurgerea cărții, pentru toți cititorii interesați de problemele dezbătute în contextul european actual.

Simona Vonica Răduțiu